

Hi havia una tortuga que vivia en una selva molt frondosa, plena de palmeres, lianes i falgueres.

La tortuga sabia que cap al nord, l'espessa selva s'aturava en sec i deixava pas a un desert que semblava no tenir fi.

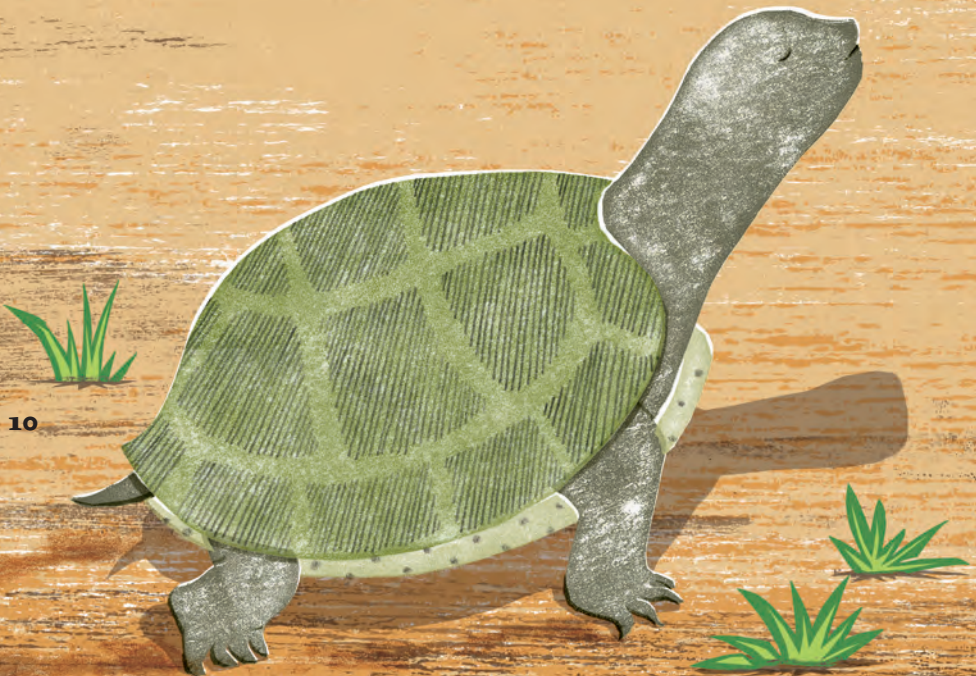

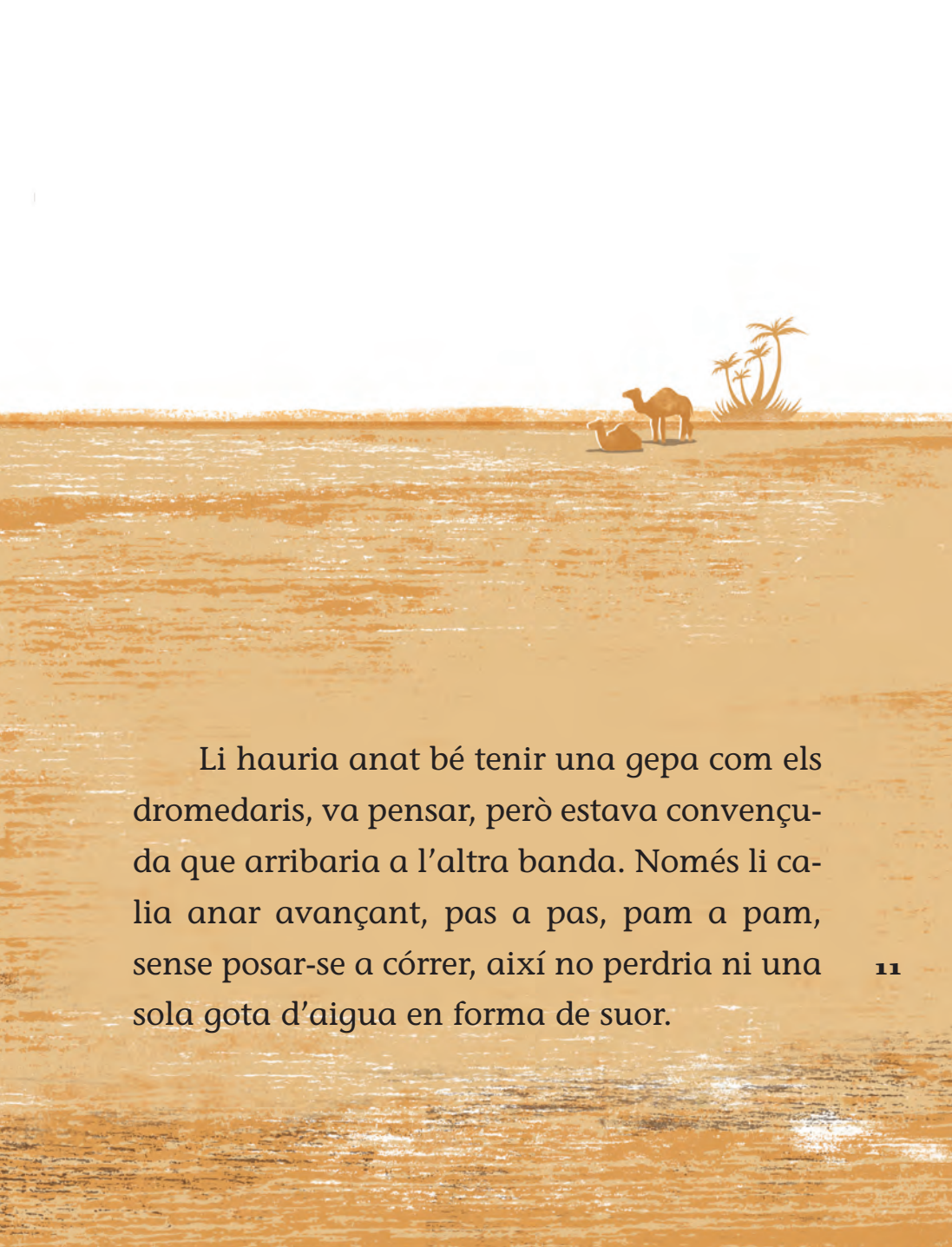

Quan va arribar la tardor, se li va ficar a la closca creuar-lo. I ja se sap, les tortugues són molt tossudes i gairebé sempre aconseguixen el que volen.

Va començar a caminar molt a poc a poc. Anava ben carregada: abans de sortir havia begut tanta aigua com havia pogut.

Només tenia por d'una cosa: que un gra de sorra se li fiqués a l'ull. Així doncs, amb els ulls ben tancats, va posar rumb cap al nord.

Li hauria anat bé tenir una gepa com els dromedaris, va pensar, però estava convençuda que arribaria a l'altra banda. Només li calia anar avançant, pas a pas, pam a pam, sense posar-se a córrer, així no perdria ni una sola gota d'aigua en forma de suor.

També havia d'estar atenta a no obrir els ulls de cap de les maneres, per no deixar escapar una sola llàgrima. Sabia que en aquell desert feia mesos i mesos que no plovia ni una gota. Sota les potes notava la sorra rosada ben seca, a cops dura i fins i tot esquarterada.

